



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

R. P. Ioannis Azorii Lorcitani, Societatis Iesv Presbyteri Theologi, Institutioes Morales

In Quibus Vniuers[a]e Quaestiones ad Conscientiam recte aut prauè
factorum pertinentes, breuiter tractantur

Azor, Juan

Coloniae Agrippinae, 1612

8 Quae rationes ex mandato oriantur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14014

rius probabiliter, ac bonâ fide ignoret, vt ex iis legibus constat, quas paulô ante protulimus. Vnde morte mandatoris finitur iurisdictione demandata. *c. Gratium. de Offic. iud. deleg. c. l. Et quia. ff. de iur. iudic. omni. iud.* Ac propterea Episcopo vita functo, cessat Vicarij iurisdictione. *Gloss. in Clement. Procuratorem. de Procur. in 6. in verb. Contestata.* sic etiam decedente Prælato, qui compromisit de rebus Ecclesie, inquit *Gloss. ibidem*, finitur compromissum. eunt *Glossa* in vtraque parte sentiunt Innocent. Hostien. Io. Andr. *in c. Tua nobis de Off. Vicarij.*

Sunt autem mandata quedam, quæ etiam durant post obitum mandatoris. Primum, si quid mandatum sit in rem, & gratiam mandatarij. *l. Si cum fundum. ff. de Pact.*

Secundò, si mandatum contineat aliquid, quod omnino post mortem mandatoris ad effectum perducatur. *l. Si verò. ff. de Mandati. vbi dicitur.* [Idem Marcellus scribit: Si, vt post mortem sibi monumentum fieret, quis mandauit; hæres eius poterit mandati agere, vt perficiatur.] Et in *l. proximè sequenti.* [Idem est effectus mandati tibi, vt post mortem meam, hæredibus meis emeret fundum.]

Tertiò, gratia, & fauore dotis. *l. Si ego. ff. de iur. dot. vers. Si res alicui tradidero.* vbi Iunconul. Vlpianus concludit: [Sed benignius est fauore dotium necessitatem imponi hæredi consentire ei, quod defunctus fecit: Aut si distulerit, vel abstulit, etiam nolente, vel absente eo, dominium ad maritum ipso iure transferri, ne mulier indotata maneat.] Hæc ibi.

Quartò, gratia libertatis. Vnde in *l. Si pater. ff. de Manumiss. vindi.* [Si pater filio permiserit seruum manumittere, & interim decesserit intestato, deinde filius ignorans patrem suum mortuum, libertatem imposuerit, libertas seruo fauore libertatis cõtingit, etiam non appareat mutata esse domini voluntatem.]

Quintò, causa liberandi debitorem, si debitores, manumisso seruo dispensatore Titij, per ignorantiam liberti soluerint, liberantur. hoc est: Si seruus mandatum habuit à domino exigendi, & recipiendi pecuniam creditam à debitoribus, liberi sunt debitores, si soluerint post manumissionem ipsius, vel post mortem domini, bonâ fide ignoratam. *l. Eius qui. ff. de Reb. cred. c. l. Si quis seruo. ff. de Solut. c. Instituta de Mandato. §. Reqd.*

Sextò, sacrum officium Inquisitorum, quamuis sit à Romano Pontifice demandatum, non extinguitur ipsius Romani Pontificis obitu: & hoc, gratia religionis, & fidei. *c. Ne aliqui, de hæret. in 6.*

Septimò, potestas delegata à Romano Pontifice alicui ad exequendum mandatum, ipsius Romani Pontificis auctoritate antea datum gratia alicuius. *c. Si super gratia, de Offic. iud. deleg.*

Octauò, Potestas Legati à latere Summi Pontificis missi ad aliquam prouinciam, non finitur morte Romani Pontificis, qui mittit. *c. Legatus, de Off. leg. in 6.*

Nonò, quando delegata est potestas alicui, sub nomine dumtaxat dignitatis, quâ habet, & nõ sub nomine proprio, non soluitur morte Principis, qui delegauit. *cap. Si gratiose, de Rescript. in sexto.* quia persona extinguitur, non dignitas.

Decimò, quando Princeps, qui iurisdictionem demandat, dicit se demandare, donec reuocauerit, non finitur ea potestas morte eius, si voluntatem non mutauit, antequam

decederet. *cap. Si delegatus, de offic. iud. delegat. in 6.*

Vndecimò, non soluitur mandatum morte mandatoris, pice causæ gratia. *Rom. cons. 119.* nec potest ab hærede reuocari. *Couar. lib. 1. var. resol. c. 1. q. n. 16.*

Duodecimò, in *l. Ambiguitatem. vers. Sin autem. C. de Vsufruct.* habetur: Sin autem adhuc is in favore constitutus decesserit; tunc quasi in usufructuarij vitam, eo relicto, manere usufructum apud eum: cum enim possibile erat vsque ad omne vitæ tempus usufructuarij, non ad suam mentem venire futentem, vel conditionem impleri, humanissimum est, ad vitant eorum usufructum extendi. Age ea lex de eo, qui usufructum mandauerat alicui, donec filius eius in favore perfructus: ac ita decreuit lex usufructum demandatum non finiri morte filij in favore decedentis.

Mandatum tertio finitur, si rem demandatam quis alius idonee pesserit. *l. Si procuratorem. §. Mandati. ff. Mandati.* vbi hæc verba sunt: [Mandati tibi, vt fundum emeret; ceterum si eundem hunc fundum, ego ipse emi, vel alius mihi, neque interest aliquid, cessat mandati actio.]

Quartò, mandatum soluitur finitè, & completè die, ad quam fuerat mandatum constitutum: nam etiam per iudicem prorogetur, procurator non potest amplius agere. *l. Qui mutuum. §. Non ideo. ff. Mandati. cap. cum olim. de Off. iud. deleg. c. Si quem, de Procur. cap. Significauit, de appellat.*

Quintò, extinguitur mandatum mutatione status in deteriori. *l. Si eum et. c. l. Citem quis. ff. de Solut.*

Sextò, finitur, & soluitur mandatum furore mandatoris. *l. Qui seruum. ff. de Acquir. her. vbi sic habetur:* [Qui seruum suum heredem institutum adire iusserat, prius quam ille adiret, furiosus est factus; negauit tunc esse seruum aditum, quoniam non nisi hereditate domini acquiri hereditas potest: furiosi autem voluntas nulla est.] Et in *l. Si quis alicui mandauerit. ff. eod. tit.* [Si quis inquit] alicui mandauerit, vt si restitauerit, peteret sibi bonorum possessionem, & postea quâ ille petat, furere cõperit, nihilominus acquisita est ei bonorum possessio. Quod si antequam ille petat, is qui mandauit petendam, furere cõperit; dicendum est nõ statim ei acquisitam bonorum possessionem.]

Quæ actiones ex mandato oriuntur.

CAPVT VIII.

DVÆ actiones ex mandato descendunt, vna quæ dicitur directa, & conuenit Mandatori, aduersus eum, qui mandatum suscepit, & nõ impleuit, vel dolo, aut culpâ, & negligentia exequutus est, & damno mandatorem affecit. *l. Si mandauero. §. vlt. c. l. Inter causas. §. Suscepit. c. l. Præterea. §. Si procuratorem. ff. Mandati.* Cõuenit nem hæc actio mandatori contra mandatarium, qui mandati fines excessit. *l. Diligenter. ff. Mandati.*

Altera actio dicitur contraria, quæ ei, qui recepit mandatum, conuenit aduersus eum, qui dedit: nam si mandatum perfectius habet petendam impensas, quas necessariò, vel utiliter fecit, gratia mandati. *l. Idem. §. Idem Labio. c. l. Si vero. §. vlt. ff. Mandati.*

FINIS LIBRI NONI.